

pūgas seu laues om̄nem delectatio-
nem mundi et facile eam respues et
abominaberis . territus amaritudine
qua eam punxisti . Ut autē hoc gen⁹.
genus lirium qđ ex timore cōpunctio
appellatur quoc̄es placuerit cōficerre
possis . ecce modum describimus confi-
ciendi .

Qd cōpunctio qđ ex timore nascitur
varie et diuersimode in exercitio et
meditacōne potest assumi . Ca . xvii.

Ompunctio ex timore m̄tiplicet
nascitur . Primo cū quis pecca-
ta sua preterita ad memoriaz reducit
et quantū deum offenderit quantāq;
penam meruerit anxie recordatur . et
inde tremens ac timens amarissime la-
trimatur . Secūdo cum quis defectus
pprios passiones anime et desideria
noxia adhuc in se et si non regnantia
agitantia tamen et vexantia diligentē

discutit. et q̄ tā parū ī eis expugnan
dis pficit eiulans et dolens recordat.
Tercio cū quis peccatorū meminerit
q̄ post conuersionē suam ppetrauit q̄
et si non sunt criminalia non tamen p
ea dubitet deū offendī cotidie et ideo
lugendo et timendo deplorat. **E**t de
hjs tribus dictū est supra de tribus
discussionibus vel examinacōmbus.
Quarto cū homo cōsiderat q̄ iudicia
dei sunt inscrutabilia. et nescit homo
an sit dignus odio vel amore. et licet
sciat se penitus nescit tamen an so
lo timore pcessus an ex gracia īfusa
opunctus et cōtritus et ita totus hor
rōe concutitur nesciens et incertus
quid de eo fiet ī futuro an sit damnā
dus vel saluandus. **Q**uinto cū homo
breuitatem vite sue diligenter atten
dit et se adhuc tam parum proficisse
intelligit et inde timore succēnditur

et intus compunctione irroratus .
Sexto cum districti examinis et futuri
iudicij meminit quo iudeorumque iux-
ta opera sua redditur adueniet . vn-
de peccata sua agnoscens expauescit
Septimo cu homo magnitudinem et
multitudinem penarum infernalium
practat et cu se hys dignum esse cog-
noverit vel cogitauerit multū impicit
lugere et timere .

TDe utilitate cōpunctionis et quō
cor purificat . **Ca . xvij.**

DEc si in corde tuo studiose rumi-
naueris et ex istis vel eorum ali-
quibus frequenter cor tuum repleue-
ris oia dulcia fient amara . tunc tran-
sit mūdus a corde tuo et cōcupiscencia
eius . & et cōcupiscencia carnis et cōcu-
piscencia oculorū inde euanescit nullāq
[d iii]